

Skatteforvaltningerne er blandt de offentlige arbejdssteder, der bliver kraftigst affolket. Da universiteter og højere læreanstaltninger har uddannet kandidater nok i de fleste fag til den næste generation, vil der også her (i forbindelse med nedsættelse af den årlige studentertilgang fra 19.000 til 3.000) kunne spares adskillige stillinger. Seminarier har vi ikke brug for den næste halve snes år, jfr. undervisningsministerens udtalelse af 2. november 1982 (Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 1593 f). I skolen sker der en vis nedtrapning. Især angående administrativt arbejde samt på skolepsykologer, konsulenter m.v. og ved forøgelse af katedertimeantallet på bekostning af andet lærerarbejde. Gymnasierne er vokset langt ud over, hvad samfundet har brug for, og hvad der er af unge, som til glæde for sig selv, deres kammerater og os alle bør blive studenter. Udenrigstjeneste og u-landstyrelse er andre eksempler.

Inden for alle offentlige arbejdsforhold har der udviklet sig en enorm tendens til, at man i arbejdstiden holder personalekonferencer, samarbejds møder osv. Derudover er mange væk fra deres arbejdssted, fordi de er på kursus for at lære nye og udviklede cirkulærer eller på unødvendige tjenesterejser og konferencer. Når man lægger al den arbejdstid sammen, som spildes på den slags forehavender, bliver facit, at tusindvis af stillinger kan nedlægges blot ved at holde op med mødedillevanviddet. Hvis der kræves 40 timers effektivt ugentligt arbejde (ekskl. spisepauser m.v.), vil færre ansatte end nu kunne udføre det samme arbejde.

Hvad angår reduktionen af omkostningerne pr. offentligt ansat er der heller ikke her tale om noget, der vil gå ud over den enkelte offentligt ansatte. Fortsættes den nuværende politisk-økonomiske linie, vil den tid jo hurtigt indtræde, hvor stat og kommuner simpelt hen ikke kan indfri lønforpligtelser m.v. på det nuværende niveau, og hvor en galoperende inflation vil udhule realværdien af lønning og pensioner.

Gennemføres fremskridtsprogrammet - hvoraf nærværende lovforslag er en del - vil inflationen blive dæmpet væsentligt, og den enkelte får væsentligt mere til sin egen rådighed ved de betydelige skattelettelser, der løbende vil finde sted gennem indkomstskattens afvikling.

For at få sat denne dynamiske - og piskende nødvendige - udvikling i gang må fjernes visse juridiske bindinger fra en for evigt svunden fortid. I det danske samfund eksisterer simpelt hen ikke økonomisk bærekraft til at kunne opretholde alle de mange særprivilegier, som er regnet ned over de offentligt ansatte som led i den fædrelandsde-

struerende politik, som folketingsflertal har ført siden H. C. Hansens død den 19. februar 1960. De offentligt ansatte, som ikke selv erkender det, søger at save den gren over, de selv sidder på. Det er derfor ikke mindst i de offentligt ansattes egen interesse at få nærværende lovforslag hurtigt gennemført. Vi er alle i samme båd.

Når lovforslaget taler om »offentligt« ansatte, dækker det enhver, der får løn, honorarer eller andet vederlag for at virke i offentlig tjeneste. Herunder falder ikke blot stat, amt og kommune, men tillige institutioner, fonde og foreninger, der i væsentligt omfang finansieres af offentlige midler. Eksempelvis kan nævnes Danmarks Radio, Kunstfonden, Dansk Tipstjeneste og D.O.N.G. A/S med datterselskaber. Men der er jo i vort bureaukratiske samfund hundredvis af andre eksempler.

Det har været overvejet at medtage i forslaget en paragraf om ophævelse eller begrænsninger af orlovs-reglerne for offentligt ansatte, men de hidtidige overvejelser har ført forslagsstillerne til, at disse reglers fordele er større end deres ulemper.

Samme udfald er fremkommet med hensyn til særregler for den offentlige sektor mod strejker, arbejdsnedlæggelser og faglige møder i arbejdstiden. Her forventes arbejdsmarkedets almindelige regler at være tilstrækkelige, herunder at man blot kan afskedige den pågældende uden varsel og uden opsigelsesløn. Disse bortvisningsregler er fortrinligt egnede over for overforkælede selvcentrerede grupper i en tid, hvor antallet af offentlige stillinger skal nedsættes kraftigt og arbejdsdisciplinen over for de tilbageværende strammes betydeligt. Når styret - med forbillede i Ronald Reagans 1981-holdning over for flyvelederne - fast og bestemt nogle gange har benyttet sig af synspunktet: »Opfylder du ikke dine arbejdsforpligtelser, har du heller ikke længere dit arbejde«, vil den positive virkning blive tilstrækkelig. Der påregnes altså med andre ord ikke nødvendighed for særlige stramninger over for de ansatte, men blot det, at det danske velfærds- og velstandssamfunds fortsatte eksistens her - som på hundredvis af andre områder - kræver, at vi får helt andre menesketyper end hidtil ind på det offentliges chefposter: folk med hår på brystet, som ikke ryster på hånden, når de uundgæelige barske beslutninger skal træffes og fastholdes.

Vedtages lovforslaget, vil en række lovbestemmelser, som er i strid med forslaget, bortfalde. Af ordensmæssige grunde vil det nok være rigtigt til den tid at gennemføre en særskilt lov, som specificerer, hvilke hidtil gældende bestemmelser der har mistet deres gyldighed.